

Κόσμος

C O S M O S

ΤΟΜΟΣ 5 (2018)

Ηλεκτρονικό Επιστημονικό Περιοδικό
Ορθόδοξου Θεολογίας και Χριστιανικού Πολιτισμού
A Scientific e-Journal on Orthodox Theology & Christian Culture

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ
SCHOOL OF PASTORAL & SOCIAL THEOLOGY

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΣΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Μον. Ζαχαρίας Ξηροποταμηνός

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ: Άγιος Ιωαννίκιος, Άθανάσιος Άγιορείτης, Μονή Ξηροποτάμου

Ἡ συμπληρωματικὴ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου (4 Νοεμβρίου)¹ εὐρίσκεται στὸ χφ Ξηροπ. 563, τὸ ὁποῖο ἐντοπίστηκε, μαζὶ μὲ ἄλλα ὀκτὼ χειρόγραφα² μέσα σὲ κιβώτια, κατὰ τὴν τακτοποίηση τῶν παλαιτύπων, ὕστερα ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ *Συμπληρωματικοῦ καταλόγου ἑλληνικῶν χειρογράφων Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου Ἁγίου Ὁρους (426-557)*³.

Τὸ χφ Ξηροπ. 563 εἶναι ἓνα χαρτῶο χειρόγραφο τοῦ 1899, ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ 1 παράφυλλο καὶ 10 σελίδες, διαστάσεων 280×220 χιλιοστῶν, μὲ γραμμὴν ἐπιφάνεια 230×177 χιλ. σὲ 28 στίχους.

Γραφέας τοῦ κώδικα εἶναι *ἁγιορείτης τις μοναχὸς* (βλ. παρακάτω ἐπιγραφή), πιθανῶς ὁ Ἄθανάσιος τοῦ κτητορικοῦ σημειώματος· στὴ σ. 9 ὑπάρχει βιβλιογραφικὸ σημεῖωμα: *Τέλος. Συντετέθη καὶ ἐγράφη Δεκεμβρίου 24, 1899. Ἡ χεὶρ ἢ γράψασα ἔσται κόνις. | Γραφή δ' ἔστ' ἔσαι ἄλλ' οὐ κόνις.*

Ἡ γραφή εἶναι ὄρθια, συντηρητικὴ, μᾶλλον τετράγωνη. Ὁ γραφέας ἀλλάζει συχνὰ ἐλαφρῶς τὴν κλίση τῶν γραμμάτων. Τὸ ἴδιο χέρι συμπληρώνει στὸ διάστιχο (π.χ. σσ. 2, 4, 5)· παρατηροῦνται ἐπίσης διορθώσεις μὲ ξύσιμο (π.χ. σ. 3) καὶ διαγραφές μὲ μολύβι (π.χ. σ. 5).

---

¹ BHG 935-937, PG 116, 36-92.

² Περιγραφή τῶν χειρογράφων βλ. μον. Ζαχαρίας Ξηροποταμηνός – Π. Σωτηρούδης, «Νέα χειρόγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου» στὸ: *Lemmata. Beiträge zum Gedenken an Christos Theodoridis*, ἐπιμ. Μ. Tziatzi – Μ. Billerbeck – F. Montanari – Κ. Tsantsanoglou, Berlin – Boston 2015, σ. 550-575.

³ Περιγραφή μον. Ζαχαρίας Ξηροποταμηνός – Π. Σωτηρούδης, *Συμπληρωματικὸς Κατάλογος Ἑλληνικῶν Χειρογράφων Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου Ἁγίου Ὁρους (426-457)*, Κέντρο Βυζαντινῶν Ἑρευνῶν Α.Π.Θ., Θεσσαλονίκη 2012.

Ὁ κώδικας εἶναι γραμμένος μὲ μαύρη μελάνη καὶ τὴ συνήθη ἐρυθρογραφία σὲ χαρτὶ χοντρό, ὑποκίτρινο, χωρὶς ὑδατόσημο καὶ ὑδάτινες γραμμές.

Τὸ τεῦχος ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία δίφυλλα: δύο δίφυλλα (1-2/3-4+5-6/7-8) ραμμένα μεταξύ τους, τὰ ὁποῖα καλύπτονται, δίκην ἐξωφύλλου, ἀπὸ τὸ τρίτο (πφ. I/9-10). Τὰ δίφυλλα δὲν ἀριθμοῦνται. Ἡ ἀρίθμηση τῶν σελίδων (2-9, οἱ σσ. 1 καὶ 10 δὲν σημειώνονται) γίνεται ἀπὸ τὸν γραφέα, μὲ μαύρη μελάνη, στὴ μέση τοῦ ἐπάνω περιθωρίου. Ἄγραφο τὸ πφ. Iγ καὶ ἡ σ. 10.

Στὸ πφ. Iν διακρίνει κανεὶς τὸ ἐξῆς κτητορικὸ σημεῖωμα: *Τῷ ἐν μοναχοῖς κ(υρίῳ) Ἰωαννικίῳ κατὰ τὸ Ξηροποταμινὸν Κελ(λίον) «Ἅγιος Ἀθανάσιος». Εἰς τεκμήριον ἀγάπης καὶ αἰδίου μνήμης, ἡ παροῦσα Ἱερά ἀκολουθία συντεθεῖσα καὶ γραφεῖσα ἀποστέλλεται. Ἀθανάσιος.* — Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸν παλαιὸ κώδικα τοῦ μοναχολογίου τῆς μονῆς (ἀρ. μερίδας 95), Ἰωαννίκος εἶναι ὁ «Ἰωάννης Γεωργίου Φραγκόπουλος ἐκ Νεαπόλεως Καισαρείας, τυροπώλης. Εἰσήλθεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κελλίῳ “Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας” τῇ 1η Μαΐου 1886. Ἐκάρη ἐν αὐτῷ μοναχὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου τοῦ ἔτους 1887, μετονομασθεὶς Ἰωαννίκιος. Ἀπεβλήθη ἐκ τοῦ εἰρημένου Κελλίου τῇ 24η Δεκεμβρίου 1913. Εἰσήλθεν ἐν τῇ μονῇ τῇ 2α Ἰανουαρίου 1914, ἐτῶν 45. Ἀπεβλήθη αὐτῆς ὡς ταραξίας τῇ 18η Ἰουνίου 1920».

Τὸ τεῦχος εἶναι ἀστάχωτο καὶ φυλάσσεται μέσα σὲ φάκελο, ἡ δὲ κατάστασή του μέτρια: Ἐκτεταμένες κηλίδες ὑγρασίας σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ φύλλα. Στάγματα ἀπὸ κερί στὸ πφ. I, στίς σσ. 1-2 καὶ 7-8 (στὸ πφ. I καὶ στίς σσ. 1-2 καὶ κηλίδες λαδιοῦ). Ἐλαφρῶς σκισμένο τὸ ἐξωτερικὸ δίφυλλο στὴ ράχη καὶ ὅλα τὰ φύλλα στὴν ἐξωτερικὴ κόψη τους· μικρὲς φθορὲς στίς γωνίες. Ὁ συνήθης ρύπος⁴.

Στίς σελίδες 1-9 περιέχεται τὸ συμπλήρωμα στὴν ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου καὶ φέρει τὸν τίτλο «Ἀναπλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, νεωστὶ ἀπαρτισθεῖσα παρά τινος ἀγιορείτου μοναχοῦ». Συγκεκριμένα, στὸν ἐσπερινὸ προστίθενται τρία τροπάρια στὸ Κύριε ἐκέκραξα (ἦχος α΄. *Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἀρχὴ Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐν εὐφροσύνῃ πολλῇ*), τὰ τροπά-

⁴ Ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν παραπάνω κωδικολογικῶν στοιχείων βλ. μον. Ζαχαρίας Ξηροποταμινός – Π. Σωτηροῦδης, «Νέα χειρόγραφα τῆς Ἱεράς Μονῆς Ξηροποτάμου», ὅ.π., σ. 564.

ρια τῆς λιτῆς, ἀπόστιχα καὶ ἀπολυτίκιο· στὸν ὄρθρο, τὰ καθίσματα μετὰ τὶς στιχολογίες καὶ τὸν πολυέλεο, τὸ ἰδιόμελο μετὰ τὸ εὐαγγέλιο, τὰ προσόμοια τῶν αἰνῶν (ἤχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἀρχὴ Ἰωαννίκε ὄσιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος) καὶ μεγαλυνάρια (Ἀρχὴ Δεῦτε μοναζόντων πᾶσα πληθὺς τὸν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἀναλάμπσαντα τηλαυγῶς)⁵.

Στῆ συνέχεια ἐκδίδουμε τὸ συμπλήρωμα στὴν ἀκολουθία. Στὸ κείμενο δὲν ἀκολουθήθηκε ἡ στίξη ποὺ χρησιμοποιεῖται στὸν κώδικα, ἀλλὰ ἡ συντακτικὴ στίξη. Ἡ “μουσικὴ στίξη” δηλώνεται μὲ *.

Στὸ ὑπόμνημα τῶν πηγῶν σημειώνονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ οἱ ἐξαρτήσεις τοῦ συντάκτη ἀπὸ ἀκολουθίες ἄλλων ἁγίων. Οἱ παραπομπὲς στὰ βιβλικά κείμενα εἶναι ἐνδεικτικέες.

Στὸ κριτικὸ ὑπόμνημα χρησιμοποιήθηκαν οἱ ἐξῆς συντομογραφίες καὶ σύμβολα:

cod.	codex
ἀκολ.	ἀκολουθία, ἀκολουθίας
ἀποστ.	ἀποστίχων
διορθ.	διορθώνει
ἐπ.	ἐπάνω
ἐπαναλ.	ἐπαναλαμβάνεται
ἐσπ.	ἐσπερινός, ἐσπερινοῦ
ἡμ. προσθ.	ἡμετέρα προσθήκη

⁵ Συμπλήρωμα στὴν ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου σώζεται σὲ ἀρκετὰ χειρόγραφα καὶ στὴν Ἱ. Μονὴ Παντοκράτορος Ἁγ. Ὁρους, στὴν ὁποία φυλάσσεται καὶ ἡ κἀρα του. Ἐχομε ὑπόψη μας χειρόγραφο τοῦ 1936, ἀπόγραφο ἐν χρήσει χειρογράφων τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰ. Ἡ ἀναπλήρωση ἐδῶ εἶναι πληρέστερη καὶ ἐντελῶς διαφορετικὴ καὶ ἔχει συνθεθεῖ ἀνωνύμως γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ ἁγίου μὲ ἀγρυπνία: Συγκεκριμένα, ἔχει προστεθεῖ μικρὸς ἐσπερινός (ἤχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἀρχὴ Ὁσίων τὸ καύχημα φανείς), στὸν ἐσπερινὸ διαφορετικὰ ἐπιπλέον προσόμοια στὸ Κύριε ἐκέκραξα (ἤχος δ΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. Ἀρχὴ Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον), ἀναγνώσματα, κ.λπ. Στὸν ὄρθρο πρὶν ἀπὸ τοὺς κανόνες ὑπάρχει «Πεντηκοστάριον Χαρμόσυνος Κανῶν τῆς Θεοτόκου» (ἤχος δ΄), διαφορετικὸς εἶναι ὁ β΄ κανόνας τοῦ ἁγίου (ἤχος πλ.. α΄. Ἀρματηλάτην. Ἀρχὴ Τὸν τῆς ἐρήμου ἱερὸν κοσμήτορα) καὶ τὰ προσόμοια τῶν αἰνῶν (ἤχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἀρχὴ Διὰ τῆς μνήμης αὐτοῦ τῆς παναγίας), δὲν ὑπάρχουν μεγαλυνάρια.

κάθ.	κάθισμα
καν.	κανόνα
λ.	λέξη
MN	<i>Μηναῖον τοῦ Νοεμβρίου, περιέχον ... ἐπιδιορθωθέν ...</i> , ἔκδ. τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἀθήνα ⁵ 2002.
MΩ	<i>Ὡρολόγιον τὸ Μέγα</i> , ἔκδ. «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη ² 2012.
πβ.	παράβαλε
προσθ.	προσθέτει
πιθ.	πιθανῶς
σβ.	σβησμένο
στιχολ.	στιχολογίας
συμπλ.	συμπληρώνει
τροπ.	τροπάριο
χ.	χέρι
ὠδ.	ὠδῆς
	ἀλλαγὴ φύλλου χειρογράφου
( )	ἀνάλυση συντομογραφιῶν
< >	συμπλήρωση γραμμάτων ποὺ παρέλειψε κατὰ λάθος ὁ βιβλιογράφος ἢ ἡμετέρα προσθήκη
[[ ]]	διαγραμμένα ἢ σβησμένα
{ }	ὀβελιστέα
[ ]	προσθήκη στὸ διάστιχο ἀπὸ τὸν βιβλιογράφο
*	(μετὰ τὸ ὄνομα συγγραφέως) νόθο κείμενο, (ἐντὸς τοῦ κειμένου) “μουσικὴ στίξη”

**Μηνὶ Νοεμβρίῳ Δ' μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.
Ἀναπλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου,
νεωστὶ ἀπαρτισθεῖσα παρά τινος ἀγιορείτου μοναχοῦ.**

5 Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὰ τρία τροπάρια τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ,
λέγε τὰ παρόντα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

10 Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις * ἐν εὐφροσύνῃ πολλῇ * οἰκῶν καὶ σὺν ἀγγέ-
λοις * παρεστῶς τῇ Τριάδι * ἐκτενῶς ἰκετεύων * τοῖς ἐπὶ γῆς * ἐκτελοῦσι τὴν
μνήμην σου * τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν * καὶ τῶν παθῶν * δωρηθῆναι, πά-
τερ ὄσιε.

15 Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ * τὰς τῶν παθῶν ἐκτεμῶν * ἀκάνθας καὶ νε-
ώσας * ἐγκρατείας ἀρότρῳ * τὴν γῆν, ὄσιε πάτερ, τῆς σῆς ψυχῆς, * κατεβάλ-
λου τὰ σπέρματα * τῆς εὐσεβείας, παμμάκαρ. * ὅθεν ἡμῖν * ἐκβλαστάνεις τὰ
ἰάματα.

Τῶν ἀρετῶν σὲ δοχεῖον, Ἰωαννίκιε, * ὡς ἡσυχίας φίλον, * ἀγρυπνίας ἐργά-
την * καὶ στήλην σωφροσύνης καὶ προσευχῆς * ὁ Χριστὸς σὲ εἰργάσατο. *
καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον * καὶ πρεσβευτὴν * τῶν τιμώντων σὲ ἐκάστοτε.

20 Δόξα, ἐκ τοῦ μηναίου κ.τ.λ.
εἶτα ἡ λιτή, ἥτις ὑπόθεσιν ἔχει τὴν ἐν συνόψει περιληπτικὴν ἀφήγησιν
τῆς τοῦ ἁγίου βιογραφίας. |

Τροπάρια Ἑσπερινοῦ: βλ. Ἑσπερινὸ ἀγ. Γρηγορίου Δεκαπολίτου (20 Νοεμβ.).

12 ἀκάνθας: πβ. Γεν. 3, 18· Ἠσ. 10, 17· Ματθ. 13, 7 καὶ 22· Μάρκ. 4, 7 καὶ 18· Λουκ. 8, 14· Εβρ. 6, 8

Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

σ. 2

Ἦχος α΄.

25 Ἰχυρωμένος τὸν νοῦν διὰ τῆς θείας γνώσεως, * Ἰωαννίκιε μακάριε, * τὰ
ἄνω ἐπόθησας * καὶ τὰ παρερχόμενα παρέδραμες * οὐδὲν τῶν ἐπιγείων θαυ-
μάσας. * οὐ βασιλέως τιμὴν, * οὐ στρα[τη]γίας δόξαν, * οὐκ ἀγάπην συγγε-
νῶν. * πλοῦτον ἐβδελύξω πτωχίαν ἐνδυσάμενος. * τρυφὴν ἐμίσησας ἐπισπα-
σάμενος ἐγκράτειαν. * ἀδικίαν δὲ ἀπεβάλλου * καὶ δικαιοσύνην ἐδίωξας. *
30 τὴν ἐν ἀγνοίᾳ δυσ(σ)εβῆ εἰκονομαχίαν ἀπορρίψας * ἐνεκολπώθης τὴν σε-
πτῶν εἰκόνων προσκύνησιν. * διὸ καὶ ὁ Κύριος ἠλόγησέ σε, θεόληπτε, * ὁ ἔ-
χων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Πάτερ Ἰωαννίκιε, * πάντα τὰ τοῦ βίου ὑπεριδὼν τερπνὰ * καὶ τοῦ Ὀλύμ-
35 που ὄρος ἀναβάς * καὶ τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐμφρόνως ἀγωνιζόμενος * φωνῆς,
ὡς ἄλλος Μωϋσῆς, * οὐρανόθεν ἀκήκοας * εἰς τὸ ἐσώτερον τῆς ἐρήμου κε-
λευούσης σε εἰσχωρῆσαι * τὸ ποθούμενον εὐρεῖν. * καὶ τοῦτο ποιήσας * εὔρες
τὴν τῶν θεοφόρων πατέρων σεπτὴν δυνάδα * τὴν ἐν πλείστοις ἔτεσιν ἐγκε-
κρυμμένην * καὶ τῷ προφητικῷ χαρίσματι λελαμπρυσμένην. * οἱ καὶ τὴν πο-
40 θουμένην σοι ὁδὸν ὑπέδειξαν, * καὶ πάντα, ἃ ἔμελλες παθεῖν προεῖπον, * καὶ
χιτῶνα παρ' αὐτῶν [δεξάμενος] * αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμ[μ]ατα. * καὶ
τὰς ἀβάτους ἐρήμους, * ὡς παραδείσου σκηνάς κατοικῶν, * καὶ ἐν ὑπαίθρῳ
διατελῶν, * τοῦ ἀκροτάτου τῶν ἐφετῶν * ἐπιτυχῆς γέγονας, πανόλβιε. καὶ
νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ * τὸν θεὸν ἰλεούμενος * ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούν-
45 των * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

25-27 πβ. β΄ τροπ. λιτῆς ἀγ. Εὐθυμίου (20΄Ιαν.) // 36 Μωυσῆς; βλ. Ἐξ. 3, 4-22· 9, 8· 19, 9 // 37 τὸ ποθούμενον εὐρεῖν: Παρ. 13, 12· Ἰω. 1, 41 καὶ 45 // 36-38 πβ. β΄ τροπ. γ΄ ὠδ. καν. ὅσ. Ἰωαννικίου // 42 παραδείσου σκηνάς: πβ. Λουκ. 16, 9

27 στραγίας cod.: τῆ μετὰ στρα προσθ. ὁ βιβλιογράφος στὸ διάστιχο // 30 ἀγνοία cod. δυσεβῆ cod. // 31 διὸ cod. // 34 τερπνὰ, cod. // 36 οὐρανόθεν cod.: οὐρανοῦ διορθ. σὲ οὐρανόθεν ἰδιοχ. // 39 οἱ cod. // 40 ἃ cod. // 41 αὐτῶν; cod. / δεξάμενος μετὰ αὐτῶν προσθ. ὁ βιβλιογράφος στὸ διάστιχο // 41 σκάματα cod.: μ μετὰ τὸ μ προσθ. ὁ βιβλιογράφος στὸ κάτω διάστιχο

Ἦχος γ΄.

σ. 3

Ὅδον τὴν εἰσάγουσαν πρὸς πόλιν τὴν οὐράνιον * ἀνεπιστρόφως ᾤδευ-
 σας, ὅσιε, * τῶν μὲν ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενος, * τοῖς δὲ ἔμ | προσθεν ἐπε-
 κτεινόμενος· * καὶ τὰ ὑψηλότατα ὄρη καταλαβῶν, * τὰς μὲν βίας τῶν ἀνέμων
 50 * χιόνων τε καὶ ὑετῶν * εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, * τὰς δὲ * κορυφὰς τῶν πονηρῶν
 δαιμόνων * ἐν ταπεινώσει ὑψούμενος * γενναίως κατέβαλ{λ}ες· * Ὅθεν κα-
 τοικητηριον γενόμενος τῆς Ἁγίας Τριάδος * ἐβόας ἀκαταπαύστως· * ἡ ἐλπίς
 μου ὁ Πατήρ, * καταφυγή μου ὁ Υἱός, * σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· *
 Τριάς Ἁγία δόξα σοι·

55 Ἦχος δ΄.

Ἐξέστησαν νόας, * ἐξέπληξαν καὶ βροτοὺς * τὰ σὰ ὑπὲρ φύσιν ἀγωνίσμα-
 τα, * Ἰωαννικίε πανόλβιε· * τὴν γὰρ στενὴν καὶ τεθλιμμένην σὺ βαδίσας ὁδὸν
 * καὶ τὸ ὄμμα καθάρας τῆς διανοίας * προφήτης καὶ θαυματουργὸς μέγας
 ἀναδέδειξαι· * διὸ τὸν πλημμυροῦντα ποταμόν, * ὡς ἄλλος Ἥλιου ἀβρόχως
 60 διεπέρασας· * τοῦ δὲ ναοῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ * τὰς θύρας τῆ προσευχῆ σου ἠνέφ-
 ξας· * Τὰς τυραννουμένας ὑπὸ τοῦ τῆς πορνείας δαίμονος ἐλευθεροῖς, * τὸν
 δὲ πόλεμον αὐτῶν πρὸς σεαυτὸν μετακαλεσάμενος, * τὸν δὲ νοητὸν δράκον-
 τα κατέβαλ{λ}ες, * τὸν δὲ αἰσθητὸν ἐνέκρωσας· * καὶ τὸν μὲν νεανίαν ὑπὸ
 τῶν δαιμόνων ἀρπασθέντα * καὶ καταρραγῆναι μέλλοντα, * παραδόξως φα-
 65 νεῖς * τοῦτον διέσωσας, * τὴν δὲ ράβδον σου εἰς τὸ χάος πεσοῦσαν τῆ προσ-
 ευχῆ σου ἀνείλκυσας· * ὄντως θαυμάσια τὰ κατορθώματά σου * καὶ μείζονα
 τὰ χαρίσματα, * πάτερ ἀγιώτατε.

47 ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν: πβ. *Ματθ.* 7, 14 / πρὸς πόλιν τὴν οὐράνιον: πβ. *Ἀποκ.* 21, 2 / 47-48 πβ.. β΄ τροπ. α΄ ὠδ. καν. ὅσ. Στυλιανοῦ Παφλαγόνο (26 Νοεμ.) (ἀκολ. 1887) καὶ β΄ τροπ. α΄ ὠδ. καν. ὅσ. Ἰωαννικίου // 48-49 τῶν μὲν ὀπισθεν ... ἐπεκτεινόμενος: *Φιλ.* 3, 13 // 52 βλ. *ΜΩ* 227 // 57-59 τὴν γὰρ στενὴν ... ἀναδέδειξαι: *Ματθ.* 7, 14· πβ. α΄ καὶ β΄ τροπ. ε΄ ὠδ. καν. ὅσ. Ἰωαννικίου, *MN* 32α // 59 Ἥλιου ἀβρόχως: *Βασ.* Δ΄ 2, 8

48-49 προσθεν ἐπεκτεινόμενος· καὶ τὰ ὑψηλότατα ὄρη καταλαβῶν, τὰς: *ἐπαναλ.* *ξυσμένο στὸ ἐπάνω διάστιχο* // 51 κατέβαλλες cod.: *πιθ.* κατέβαλ{λ}ες // 59 Ἥλιου / 60 ἐφέσῳ cod. // 63 κατέβαλλες cod.: *πιθ.* κατέβαλ{λ}ες // 63-64 νεανίαν ἀρπασθέντα cod. // 64-65 φανείς, cod. 66 ἀνείλκυσας cod. // 67 τὰ χαρίσματα cod: *κάτω ἀπὸ τὴν λ.* τὰ *ξυσμένη δυσδιάκριτη λ.* *κάτω ἀπὸ τὴν λ.* *χαρίσμ- ξυσμένη ἢ λ.* *κατορθωμ-*

Ἦχος πλ. α΄.

70 Τίς μὴ δοξάσῃ, * τίς μὴ ὑμνήσῃ φιλάνθρωπε * τὴν κηδεμονίαν, ἣν ἔδειξας
 * πρὸς τὸν σὸν θεράποντα Ἰωαννίκε; * τοῦτον γάρ, * ἐκ μὲν τοῦ δράκοντος
 ἀβλαβῆ διεφύλαξας, * ἐκ δὲ τῆς ὑπὸ τοῦ φθονεροῦ Γουρία * δοθείσης αὐτῷ ἰ-
 οβόλου πόσεως * κινδυνεύοντα ἰδὼν * προφθάνεις δι' Εὐσταθίου τοῦ μάρτυ-
 ρός σου καὶ διασώζεις αὐτόν. * Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προφανοῦς κινδύνου τοῦ
 φονέως Ἐπιφανίου * ἄτρωτον διε | τήρησας, * ἀπὸ δὲ τῆς ἐχίδνης τῆς καθα-
 75 ψαμένης τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς ἄλλος Παῦλος ἔπαθεν οὐδέν. * Ἀλλά, σὺ Κύ-
 ριε, ·κ(αι)ᾶ ἡμᾶς * δονουμένους ποικίλοις πάθεσιν ἐπίσκεψαι * πρεσβείαις
 τοῦ θεράποντός σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

σ. 4

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

80 Ὅσπερ πάτερ * Ἰωαννίκε μακάριε· * σὺ τὸν τῆς ἀγάπης θεῖον δρόμον ὑπο-
 δεικνύων ἡμῖν * καὶ τὸν ζῆλον Ἥλιου ἐνδεδυμένος τυγχάνων, * τὴν μὲν ὀρ-
 θόδοξον κόρην παράλυτον οὔσαν * ὑγιᾶ ἀπειργάσω, * τὸν δὲ σὸν συγγενῆ
 εἰκονομάχον ὄντα ἀποτυφλοῖς. * Καὶ τὴν Βουλγαρίαν καταλαβὼν, ὡς ἄλλος
 ὑψηπέτης ἀετός, * τοῦ δεσποτηρίου τὰς θύρας τῇ προσευχῇ σου ἠνέφξας *
 καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ αἰχμαλώτους, * οὐ μόνον τῶν δεσμῶν ἐλευθεροῖς, * ἀλλὰ
 85 καὶ διὰ θεοῦ φωτός, ὡς ἄλλος Μωϋσῆς, * ὄλην τὴν νύκτα φωτίζων καὶ νου-
 θετῶν, * ὀδηγεῖς αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ. * Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἄλλους διέσωσας, * ἐκ
 τῆς τῶν Ἀράβων αἰχμαλωσίας καὶ καθεῖρξεως· * τῶν θυρῶν γὰρ κεκλεισμέ-
 νων ἔστης εἰς τὸ μέσον αὐτῶν * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας, * ἠλευθέρωσας αὐ-
 90 τούς. * Ὡ τοῦ θαύματος! * πῶς γήινος ὢν τῇ φύσει ἴσος γέγονας τοῖς ἀύλοις
 Ἀγγέλοις; * Ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας πανόλβιε. * Ἀλλὰ καὶ τῶν τῆδε
 ἐκδημῶν * τῆς Ἐκκλησίας * ὑπὸ τῆς ἀσεβοῦς εἰκονομαχίας χειμαζομένης *
 θαυμασίως προεφήτευσας * [τὴν] ἐλευθερίαν [αὐτῆς]· * ἐν δὲ τῷ ἀνέρχε-

74 τῆς ἐχίδνης...: Πράξ. 28, 3-5 // 7 πβ. γ' τροπ. γ' ὠδ. καν. ὅσ. Ἰωαννικίου, MN 31α // 80 ζῆλον Ἥλιου: Βασ. Γ' 19, 10, 14· Α' Μακ. 2, 58 // 83 δεσποτηρίου θύρας: πβ. Πράξ. 16, 26 18 διὰ θεοῦ φωτός: Ἐξ. 13, 21-22 // 87-88 τῶν θυρῶν ... αὐτῶν: Ἰω. 20, 19.

69 δοξάσει, ... ὑμνήσει / ἦν cod. // 71 φθονεροῦ Γουρία (sic) cod.: κάτω ἀπὸ τὸ φθονεροῦ Γο- ἀπὸ τὸ ἴδιο χ., ξυσμένη ἢ λ. Γουρία // 73 ἀπὸ cod.: ὑ διορθ. σὲ α ἴδιο χ. // 74-75 καθαψαμένης cod.: κάτω ἀπὸ τὸ καθαψ- ξυσμένη δυσδιάκριτη λ. // 75 μετὰ Κύριε, κ(αι) προσθ. ἴδιο χ. στὸ κάτω διάστιχο // 80 Ἥλιου cod. // 83 ὑψηπέτης cod. // 89 αὔλοις // 90 ὢν cod. // 91 ἐκδη- μῶν, cod. // 92 μετὰ προεφήτευσας τὴν προσθ. ἴδιο χ. στὸ ἐπάνω διάστιχο / μετὰ ἐλευθερίαν αὐτῆς, προσθ. ἴδιο χ. στὸ ἐπάνω διάστιχο

σθαι τὴν ἁγίαν σου ψυχὴν, * στῦλος καθωράθης πυρός. * Ὅθεν Ἄγγελοι τῇ
 ἀνόδω σου ἐπεκρότησαν * καὶ Ὅσοι μετὰ Μαρτύρων ἠγαλλιάσαντο. * μεθ'
 95 ὧν κατασκηνώσας, * μνήσθητι καὶ ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου * καὶ ῥῦσαι ἡ-
 μᾶς ἐκ πάσης κακώσεως * ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, οἶον βούλει.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. |

100 Χαίροις τῶν ἀσκητῶν καλλονῇ * γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος, *
 παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ρίζας * καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμᾶς * ὑποστάς ἀνδρείως ἐ-
 θριάμβευσας * αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν * καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν. * τὴν τοῦ
 Χριστοῦ δὲ * χάριν εἴληφας, ὅσιε, * καὶ ἐνέργειαν * προφητεύων τὰ μέλλον-
 τα. * ἦν καὶ ἐπενδυσάμενος, * προέλεγες ἅπαντα * τοῖς ἐρωτῶσιν ἐμπόνως, *
 105 καθὰ προφήτης ὡς μέγιστος * Χριστοῦ, ὃν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
 θῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

σ. 5

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος...

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς * ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον, * ἐπ' ὧ-
 μων γὰρ ἄρας, πάτερ, * Χριστοῦ ζυγὸν καρτερῶς * καὶ ἐμμένων τούτου τοῖς
 110 προστάγμασι * πρὸς πόλιν οὐράνιον * ἀνελθεῖν βουλευσάμενος * κατὰ δαι-
 μόνων * πολεμῶν οὐκ ἐνάρκησας, * παναοίδιμε, * ἕως οὗ κατετρόπως, * ἅ-
 μα δὲ καὶ ἠφάνισας * αὐτοὺς καὶ ἀπήλασας, * Ἰωαννίκιε. ὅθεν, * παρακαλοῦ-
 μεν, κατάπεμψον * ἐξ ὄρους ἁγίου * τῆς καθ' ἡμῶν τούτων βλάβης * τὴν σὴν
 βοήθειαν.

115 Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν <Κύριον>...

100-104 πβ. α' τροπ. ἀποστ. ἐσπ. ἁγ. Ἀντωνίου (17 Ἰαν.) // 108-109 ἐπ' ὧμων ... ζυγόν: Ματθ. 11, 29· πβ. α' τροπ. ἀποστ. ἐσπ. ἁγ. Σάββα ἡγιασμένου (5 Δεκ.) // 110 πβ. Αποκ. 21, 2

102 ψυχόλεθρον cod. // 104 ἦν cod. // 109 τοῖς {{{[τοῖς]}} cod.: ὑπογραμμισμένο ἀπὸ τὸ ἴδιο χ.· ἢ διαγραφὴ μὲ μολύβι // 111 πολεμῶν cod. // 115 ἀνὴρ cod. / Κύριον: ἡμ. προσθ.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἢ λαμπὰς * φωταγωγοῦσα τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, * καθάπερ ἄγγελος, πάτερ, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς * ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι * τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος * ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, * μαρμαρυγαῖς δὲ * ταῖς Χριστοῦ φωτιζόμενος * τὴν ἰσάγγελον * ἐκομίσω φαιδρότητα. *
 120 πάτερ θεομακάριστε, * οὐράνιε ἄνθρωπε, * τῶν ἐπὶ [γῆς] ὁ προστάτης, * Ἰωαννίκε ὄσιε, * σὺν σοὶ παραστήναι * τοὺς ἐν πόθῳ σὲ τιμῶντας * Χριστὸν ἰκέτευε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν οὐράνιον ἄνθρωπον * καὶ ἐπίγειον Ἄγγελον Θεοῦ, * τὸν μέγαν Ἰωαννίκιον, * δεῦτε πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν. * Οὗτος γὰρ τῶν ὑπὲρ νοῦν δεξάμενος ἔρωτα * πάντα τὰ ἐν κόσμῳ ὑπερεΐδε τερπνὰ * καὶ τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος ἀναβάς * ὑπὲρ φύσιν ἠγωνίσαστο. * τοῖς γὰς ἐρημοτέροις | τόποις * πνευματικῶς συνάσας * ἑαυτὸν * καὶ τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ * καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονῶς * θαυματουργὸς μέγας ἀναδέδεικται * δόξαν καὶ τιμὴν * θεόθεν ἄπλετον λαβών. * Ἄλλ', ὦ πάτερ θεομακάριστε! * Σὺ νῦν τοὺς οὐρανοὺς κατοικῶν * καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν εὐλαβῶς σὲ τιμῶντων * καὶ πίστει ἐκτελούντων * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

σ. 6

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, οἶον βούλει.

135 Ἀπολυτίκιον. Πρὸς τό, Συνάναρχον Λόγον.

Ἰωαννίκιον πάντες ὕμνοις τιμήσωμεν, * τὸν νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν * δι' ἐγκρατείας καὶ στερεῆς ὑπομονῆς ἀληθῶς * καὶ κατασχύναντα σφοδρῶς * τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν * καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις * καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

140 Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α' στιχολ(ο)γ(ίαν) κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

136-139 πβ. καθ. μετὰ τὴν β' στιχολ. ὀρθρου ἀγ. Ἀντωνίου (17Ἰαν.)

120 μετὰ ἐπὶ ἴδιο χ. προσθ. γῆς στὸ ἐπάνω διάστιχο // 130 ὦ cod. // 138 ἐπάρσεις. cod.

Τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς * ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευ-
 χαῖς * γέγονας συμμετόχος * τῶν ὁσίων, αἰοίδιμε, * τῶν γὰρ θαυμάτων ὄντως
 * λαβὼν τὰ χαρίσματα * τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους * τῶν πίστει τιμώντων σε· *
 145 ὅθεν καὶ δαιμόνων ἀπελαύνεις τὰ πλήθη * παρέχων ἰάματα * τοῖς ἀνθρώποις
 ἐκάστοτε, * Ἰωαννίκιε ὄσιε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄ-
 φεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, Μήτηρ Θε-
 150 οῦ, * ἀφράστως ἀπεκύησας * τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔ-
 σχες * τὸν πάντα κατέχοντα· * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν κόσμον ἐκτρέ-
 φοντα· * ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, *
 ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα
 Παρθένε ἀγνή, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· * καὶ γὰρ δύνασαι, ὅ-
 155 σα θέλεις, Πανάχραντε. |

σ. 7

Μετὰ τὴν β' στιχολ(ο)γ(ίαν) κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν λαμπάδα ἐκπληρώσας πνευματικῶς * ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυ-
 χῆς, * ποθῶν τὴν αἰείφωτον * τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, * προσευχαῖς ἀγρύ-
 πνοις ἐτήρησας ἄσβεστον * καὶ ἐν νυμφῶνι τούτου εὐφραίνῃ, πανόλβιε· * ὅ-
 160 θεν ἐπαξίως * τὴν τρυφὴν ἐκομίσω * τὴν ὄντως αἰείφωτον * καὶ θαυμάτων ἐν-
 ἔργειαν, * Ἰωαννίκιε ἔνδοξε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῶν φρονιμῶν παρθένων τὸ ἰλαρὸν * καὶ μωρῶν ἀσπλαχνίαν βλέπε, ψυ-
 165 χή, * πεινώσιν ἀπάρκεσον, * καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε * εὐποιῆας ἐλαίῳ * τὴν

142-147 πβ. κάθ. μετὰ τὸν πολυέλεο ἀκολ. ἁγ. Γερασίμου Κεφαλληνίας (20 Ὀκτ.). α' κάθ. μετὰ τὴν γ' ὠδ. ἀκολ. ὅσ. Δανιὴλ τοῦ στυλίτου (11 Δεκ.) καὶ α' κάθ. μετὰ τὴν γ' ὠδὴ ἀκολ. ὅσ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου (11 Ἰαν.) // 157-170 πβ. *Ματθ.* 25, 1-10· Ἰω. Χρυσοστόμου*, «Εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δέκα Παρθένων καὶ περὶ ἐλεημοσύνης», *PG* 59, 527-532, *CPG* 4580 // 157-162 πβ. κάθ. μετὰ τὴν γ' ὠδ. ἀκολ. ἁγ. Εὐθυμίου (20 Ἰαν.) // 164-170 *Παρακλητικὴ*, ἦχος πλ.. δ', Τρίτη, β' κάθ.. β' στιχολ.

149 Μήτηρ cod. // 156 στιχολγ: cod.

λαμπάδα φαιδρύνουσα, * και μη μάτην φρόνει * μικροῖς κατορθώμασιν· * ἔ-
 λαιον γὰρ μάλλον, * ἢ θυσίαν λαμβάνει, * και δίδωσι χρηστότητος τὸν μι-
 σθὸν πολυπλάσιον * ὁ Δεσπότης ὁ εὐσπλαγχνος * πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι κα-
 λῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον * παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης
 170 αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ(ι)σ(μα) ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον ὤκησας * τὴν τοῦ Ὀλύμπου, σοφέ, * τὰ πάθη ἐνέκρω(σας) δι'
 ἐγκρατείας στερραῶς, * ὡς κλῆμα ἀνθήσας δὲ * βότρυας ψυχοτρόφους * ἀρε-
 τῶν ἀναθάλλεις, * φέροντας τοῖς ἀνθρώποις * τὴν σωτήριον γεῦσιν, * Ἰωαν-
 175 νίκιε πάτερ, * τῶν πιστῶν χαρμονή.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, * και ταύτας προσάγαγε τῷ σῶ
 Ἰίῳ και Θεῷ, * Κυρία Πανάχραντε· * λύσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ
 προστρεχόντων, * σκέδασον τὰς ἐνέδρας και τὰ θράση, Παρθένε, * τῶν νῦν
 180 ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Εἶτα κτλ. κατὰ τὴν τάξιν. Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ προκ(είμενον): Τίμιος ἐναντίον
 Κυρίου... Τὸ Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ ὁ |
 σίου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

σ. 8

Ἦχος πλ. β'.

185 Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα * ὀρώντά σε ἐξίσταντο * ὑπὲρ φύσιν ἀγω-
 νιζόμενον· * τῷ γὰρ κρύει και τῷ ψύχει πηγνύμενος * και τοῖς ἀβάτοις ἐρή-
 μοις * και σπηλαίοις ὑποχωρῶν, * ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγας * ἔθαυμαστώθης, μακά-
 ριε, * ποικίλα γὰρ χαρίσματα λαβὼν * θεραπεύειν τὰς νόσους, * τῶν ἀνυ-
 μνούντων σου πόθῳ * τὴν θεῖαν κοίμησιν, * ὅσιε Ἰωαννίκιε.

172-174 πβ. κάθ. μετὰ τὸν πολυέλεο ἀκολ. τῶν ἐν Σινᾶ και Ραιῖθῷ ἀναιρεθέντων ἀββάδων
 (14 Ἰαν.) // 185 πβ. Καὶ νῦν ἀποστ. ἐσπ. ἀγ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου (11 Ἰαν.) // 195-
 198 πβ. α' τροπ. αἰνων ἀκολ. ἀγ. Ἀντωνίου (17 Ἰαν.)

171 κάθσ cod. // 172 ὠκησας / ἐνέκρω- cod.: -σας συμπλ. ἄλλο χ. με μολύβι // 181 προκ:
 cod. // 187 Ἡλιοῦ cod. // 189 μετὰ Ἰωαννίκιε + προσθ. ἴδιο χ.

190 Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ τοῦ Μηναίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

195 Ἰωαννίκιε· ὅσιε, * σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ * ἐπὶ ὤμων ἀράμενος * τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν * τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας * καὶ τὰς ἐρήμους, ὄρη καὶ σπήλαια, * οὐρανὸν ἄλλον καθάπερ, ἅγιε, * σὺ ἐγκατώκησας, * καὶ Χριστῷ ὠμίλησας. * διὸ αὐτὸν * ἀπαύστως ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς

200 Ἰωαννίκιε ὅσιε, * ὡς ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ * συνελθόντες ὑμνοῦμεν σε. * γεγηθῶς γὰρ ὠδευσας * ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι * διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, μακάριε, * Ἄγγελος ὡσπερ ἄλλος ἐπίγειος, * ὦ παμμακάριστε, * ἀσκητῶν τὸ καύχημα. * διὸ Χριστὸν * ἀπαύστως ἰκέτευε * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

205 Ἰωαννίκιε ὅσιε, * διὰ τὴν ὄντως ζωὴν * παγετὸν ἐκαρτέρησας * μηδὲ ὄλωσ πτοοῦμενος * προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τὰς παγίδας τούτου συνέτριψας * καὶ ἄρμα ὠφθης τοῦ Λόγου, ἅγιε. * Ὡ καρτερόψυχε, * μοναστῶν τὸ καύχημα, * τὸν λυτρωτὴν * ἀπαύστως ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

210 Ἰωαννίκιε ὅσιε, * τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ * τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι * τὴν ψυχὴν κινούμενος * ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας * αὐτὸν καὶ εὔρες, ᾧ | καὶ ὠμίλησας, * τῶν ἀπορρήτων ὑφ' οὗ μεμήησαι * προλέγειν ἅπαντα, * προφητῶν συνόμιλε. * διὸ αὐτὸν * ἀπαύστως ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

σ. 9

199-202 πβ. γ' τροπ. αἰνων ἀκολ. ἀγ. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου // 203-206 πβ. β' τροπ. αἰνων ἀκολ. ἀγ. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου // 207-210 πβ. δ' τροπ. αἰνων ἀκολ. ἀγ. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου

191 Ἰστώμεν cod. // 197 ἐγκατώκησας cod. // 200 ὠδευσας cod. // 201 ὦ cod. // 205 ἅγιε, cod. / κόμμα μετὰ τὸ καρτερόψυχε ἡμ. προσθήκη

Δόξα. Ἦχος πλ δ'.

215 Ὁ θεόληπτος βίος σου ἤστραψε, * καὶ τὰ κατορθώματά σου περιήχησαν
 τὰ πέρατα, * ὅσιν Ἰωαννίκιε. * Τὴν γὰρ στενὴν καὶ τεθλιμμένην σὺ βαδίσας ὁ-
 δὸν * καὶ καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν * κατοικητήριον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
 220 ματος * θέσει θεοῦμενος * καὶ ἀναβάσει καρδίας θεαίαις καὶ θεωραίαις ἐμπλα-
 τυνόμενος. * Ἐντεῦθεν, * χάριν εἴληφας * προλέγειν τὰ μέλλοντα * καὶ βλέ-
 πειν τὰ πόρρω καὶ μακρὰν ὄντα ὡς ἐγγύς. * Καὶ νῦν τῶν ἐσόπτρων λυθέντων
 * οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς * καθαρῶς ἐποπτεύων τὴν Ἁγίαν Τριάδα * καὶ τὴν ἀ-
 σίγητον προσάγων δοξολογίαν * μετὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
 * Ὅθεν παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, * πάτερ ἁγιώτατε, * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν.

Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι... Δοξολογία μεγάλη. Καὶ ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια

225 Δεῦτε μοναζόντων πᾶσα πληθὺς * τὸν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ * ἀναλάμπαντα τη-
 λαυγῶς * δι' ἀρετῆς ἐνθέου * καὶ θαύμασι ποικίλοις * ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνευ-
 φημήσωμεν.

Ἔτερον

230 Ἰωαννίκιε μάκαρ, φρούρει ἡμᾶς * ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων * ὀλεθρίου ἐπι-
 βουλῆς * καὶ τῆς τοῦ κόσμου πλάνης * καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, * ἵνα σε ἐν
 ὕμνοις καταγεραίρωμεν.

Τέλος

Συνετέθη καὶ ἐγράφη Δεκεμβρίου 24 1899.

Ἡ χεὶρ ἢ γράψασα ἔσται κόνις
 Γραφὴ δ' ἔστ' ἔσαει, ἀλλ' οὐ κόνις.

213-214 τὴν γὰρ στενὴν ... ὁδόν: *Ματθ.* 7, 14· πβ. α' καὶ β' τροπ. ε' ὠδ. καν. ὁσ. Ἰωαννικίου, *MN* 32α // 217-219 πβ. α' τροπ. θ' ὠδ. καν. ὁσ. Ἰωαννικίου, *MN* 37α· δοξαστικὸ ἔσπ. ἁγ. Σάβ-
 βα ἡγιασμένου καὶ ἁγ. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου // 218 *Α' Κορ.* 13, 12 // 219-220 πβ. δ' τροπ.
 ἔσπ. ἁγ. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου

214-215 Πνεύματος. cod. // 217 πόρρω cod. // 228 μεγάλη. καὶ cod. ἐπιβουλῆς. cod. // 230
 ὕμνοις. cod. // 234 ἔσαει ἀλλ' cod.

ADDITIONS TO THE SERVICE
OF ST IOANNIKIOS THE GREAT

ABSTRACT

The complementary service of St Ioannikios the Great (4th of November) can be found at the Xeropotamou Monastery's manuscript 563. It was spotted after the publication of the Complementary Catalogue of Greek Manuscripts of the Holy Monastery of Xeropotamou at Mount Athos (426-557). It is a manuscript written on paper and dated 1899. It is composed of one flyleaf and 10 pages.